

sáng rực dưới ánh trăng rằm, đồng hồ báo thức chỉ Bốn giờ sáng. Như vậy Bần ni đã nhập thiền đánh với ma quân Mười tiếng. Lúc Bần ni ngồi bồ đoàn tĩnh tọa là Sáu giờ chiều. Thời gian trôi qua rất nhanh, tuy nhiên Bần ni tưởng mới vài phút. Sau khi dùng ly nước trong, Bần ni nằm an tịnh.

❖ Văn Hành Đi Gặp Địa Tạng Vương Bồ Tát ❖

Một tuần sau, vào lúc Tám giờ đêm Bần ni tọa thiền, mặt quay về hướng tây vận chuyển cơ thể và hít thở chân khí đầy đủ. Bần ni nhiếp niệm loại trừ mọi vọng tưởng dần dần tâm trong sạch lắng trong tinh khiết. Bần ni nhập vào “Du Hý Tam Muội” để thăm viếng cảnh giới mười phương. Tam muội này, Bần ni biết được nhờ sự chỉ dạy của Ân sư. Trước khi Ngài truyền pháp và Tổ Vị 98 dòng Thiền Pháp Nhãn, Ngài chỉ dạy và bảo Bần ni tĩnh tu trong một hang động 49

ngày và tại hang động này Bàn ni đã nhập định suốt 49 ngày quên cả thời gian, không gian và độ thực. Bàn ni đã hội nhập được “Du Hý Thần Thông Tam Muội” tùy tâm có thể thăm viếng các cảnh Trời, Cực Lạc quốc không ngăn ngại.

Đây là một loại tam muội thắng diệu. Khi vào trong tam muội này, tâm rất khinh an nhẹ nhàng bay bổng. Hướng tâm về cảnh giới nào, lập tức thân đăng vân thâm nhập vào cảnh giới đó.

Bàn ni dụng tâm bay lần lên cao khỏi óc chánh Điện, nhìn xuống thấy nhục thân đắp cà sa đồ ngồi trong thế liên hoa tọa. Bàn ni vận lực khiến thân bay bổng lên hư không, nhìn xuống thấy xe cộ và nhà cửa chỉ còn những ánh sáng li ti do ánh đèn trong nhà rọi ra. Lúc bấy giờ, Bàn ni khởi tâm muốn thăm viếng cảnh Địa Ngục để an ủi và cầu nguyện cho những chúng sanh đang thọ khổ ở cảnh giới đọa đầy này.

Thân Bàn ni bay nhanh như Điện chớp, bên tai nghe tiếng gió vùn vụt, chẳng bao lâu thân bay ngang biển lớn. Hơi lạnh từ biển bay lên làm mát lạnh. Từ trên không nhìn xuống Bàn ni thấy từng ngọn sóng bạc đầu nhấp nhô trong nước xanh biếc và có nhiều ánh sáng lấp lánh xem rất đẹp mắt.

Vừa qua khỏi biển, Bàn ni thấy một ngọn núi cao lớn vĩ đại sừng sững trước mặt. Núi quả thật to hơn sức tưởng tượng, trên đỉnh núi bao trùm bởi Âm khí hắc quang. Khí lạnh ngàn trùng, Bàn ni nhìn xuống núi thấy giữa núi chỉ có một đường độc đạo kéo dài vô tận, dọc theo hai bên đường có những ánh sáng đỏ rực như lửa phát ra.

Bần ni dùng tâm đưa thân đáp nhẹ xuống con đường độc đạo này. Con đường này có chút ẩm áp, gió từ phía trước thổi đến mát dịu. Hai bên hang núi ánh sáng đỏ rực như lân tinh chớp nháng, Bần ni hít một hơi thật dài và lần theo đường núi này đi sâu vào lòng núi.

Đi khoảng hai dặm đường, Bần ni thấy từ xa ẩn hiện một tòa cung Điện làm bằng Bảy thứ báu, ánh sáng Bảy màu bủa giăng. Bần ni đi lần tới và thấy Hào quang vàng rực ngàn trùng lớp lớp phủ giăng cung Điện này. Bần ni thăm nghĩ, trong cung Điện có Bồ Tát lớn nên Hào quang mới phóng rực rỡ như vậy.

Toà lâu đài này to rộng vô cùng làm bằng Bảy báu xinh đẹp. Ánh sáng từ các báu này phóng ra chói mắt, sức chứa có thể trên vài ngàn người, ngay cửa vào cung Điện có một tấm băng bằng ngọc xanh biếc. Trên chạm các chữ vàng phát ra muôn ngàn ánh sáng rực rỡ “Túy Vân Đại Thánh Điện.”

Lại trên tấm băng có hai con rồng vàng râu bạc uốn lượn trong đẹp vô cùng. Phía trước lối vào cung Điện có một cặp chó ngao lông trắng, hai răng nanh bén nhọn dài cả gang tay đang đứng hai bên canh giữ. Bên trong, Bần ni nhìn thấy hai tên lính canh, thân đen bóng cao lớn, mình người đầu trâu hai sừng bén nhọn cong về phía trước. Tay họ cầm phương kích và chĩa ba đi qua lại canh giữ.

Bần ni đi gần đến cửa chánh cung Điện, thỉnh linh có hai vị võ quan mặt trắng, râu đỏ, mắt ốc bươu lồi ra trong rất kinh khiếp. Hai vị này bước đến trước Bần ni quỳ xuống đánh lễ và thưa rằng:

“Địa Tạng Vương Đại Sĩ biết hôm nay Bồ Tát giáng lâm, nên sai chúng thần đến tiếp rước Ngài, xin mời Bồ Tát đi theo chúng thần.”

Bần ni ngạc nhiên hỏi:

“Đây là đâu? Cảnh giới này thuộc quyền cai quản của vị Đại Thánh nào?”

Hai vị quan nhân đang đi dừng lại, vòng tay thưa rằng:

“Kính bạch Bồ Tát đây là Tuý Vân Đại Thánh Điện, nơi trụ xứ của Địa Tạng Vương Đại Sĩ”

Bần ni lòng mừng khắp khởi bởi hôm nay có duyên được gặp Địa Tạng Vương Bồ Tát nên Bần ni chấp tay đáp lễ:

“A Di Đà Phật, Lành thay!”

Vừa qua khỏi cửa cung Điện vào bên trong, Bần ni nhìn vào: Ôi! Cung Điện rộng lớn vô cùng. Hào quang phát ra từ hai bên vách cung Điện thật chói mắt.

Hương thơm tinh khiết tỏa lan khắp trong không khí. Bần ni thấy từ bên trong nhiều vị mặc đồ Đế vương và quan nhân tiến ra tiếp đón Bần ni. Đi đầu là một vị Đế vương đầu đội mũ Thiên Quang gương mặt như trăng rằm, răng trắng, môi đỏ. Ánh mắt rộng dài đầy sự từ bi, Hào quang trong thân Ngài tua tủa phóng ra có ngọn. Tay vị Đế vương này cầm một bửu châu bằng nắm tay, Hào quang từ bửu châu chiếu sáng đủ màu sắc, lấp lánh như tờ trời tung rãi

đẹp vô cùng. Trong tâm Bàn ni nghĩ rằng đây là Ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát nên lòng rất vui mừng bước đến, xá ba lần và định quỳ xuống lễ lạy thì Ngài lấy tay ngăn đỡ và mỉm cười:

“Đại Sĩ mới vào Thế gian chưa mãn một kiếp mà chóng quên vô cùng. Tôi và Đại Sĩ là bằng hữu thâm giao chứ đâu phải người ngoài xa lạ”

Bàn ni ngạc nhiên trước câu nói này nhưng không dám hỏi lại. Bàn ni đáp:

“Bồ Tát quá khen, Bàn ni không dám ngồi ngang hàng bằng hữu với Ngài.”

Ngài Địa Tạng quay sang bảo Bàn ni:

“Mời Đại Sĩ vào an tọa nơi cung tòa”

Bàn ni lần bước theo Đại Sĩ Địa Tạng vào cung tòa Đại bảo Điện. Tòa Đại bảo này to lớn vô cùng. Đất làm bằng vàng ròng, nóc cung điểm trắng bằng những hạt Kim cương lóng lánh. Hào quang tỏa ra mát dịu, phía trước có Bốn bảo toà bằng ngọc bích và Kim cương chiếu sáng. Ngài Địa Tạng bước vào ngôi bảo toà thứ Ba và đưa tay mời Bàn ni vào bảo toà thứ Tư.

Địa Tạng Vương mở lời:

“Hôm nay tòa Tuý Vân Điện này được tiếp Hóa thân Đại Sĩ, cõi Âm này vô cùng có phước”

Bàn ni vội nói:

❖*Nam Mô Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ Tát*❖

“Thưa Bồ Tát! Hôm nay Bần ni được phước duyên này chính nhờ lòng ưu ái và từ bi của Bồ Tát cho Bần ni ngồi chung, Bần ni thẹn lòng không xứng đáng”

Địa Tạng Vương nhìn Bần ni và đáp:

“Pháp hữu lòng từ độ sanh vào nhân gian, nữa kiếp qua đã quên hết rồi”

Lúc bấy giờ Mười vị mặc đồ Đế vương đến trước Bần ni chào hỏi. Ngài Địa Tạng Vương chỉ từng người giới thiệu:

“Vị này là nhất Điện Tàn Quang Vương, kế bên là nhị Điện Sở Giang Vương, tam Điện Tống Đế Vương, tứ Điện Ngũ Quang Vương, ngũ Điện Diêm La Vương, lục Điện Bình Đẳng Vương, thất Điện Thái Sơn Vương, bát Điện Đồ Nhi Vương, cửu Điện Biện Thành Vương và thập Điện Chuyển Luân Vương.”

Khi Ngài Địa Tạng Bồ Tát giới thiệu xong, mười vị Đế vương đứng hàng ngang trước mặt Bần ni thưa rằng:

“Chúng thần hôm nay được gặp Hóa thân Bồ Tát, đây là phước duyên nhiều đời, xin Bồ Tát chứng minh cho chúng Thần”

Mười vị Đế vương nói xong quỳ xuống định lễ lạy, Bần ni hoảng hồn đứng bật dậy đưa tay đỡ từng vị không cho lễ lạy. Bần ni nói rằng:

“Bần ni là phàm nhân đáng lễ lạy các vị Đế quân, tại sao các vị làm chuyện trái ngược như vậy?”

Ngài Địa Tạng mỉm cười nói to:

“Mười vị Đế quân nên cảm tạ Bồ Tát. Lúc này lòng Bàn ni thật sự hoăng hốt, sợ đắc tội với Ngài Địa Tạng và các Đế quân bởi Bàn ni là bậc tu hành, đạo lực chưa tới đâu mà để người lẽ lạy.

Ngài Địa Tạng lên tiếng làm cắt đứt dòng suy nghĩ của Bàn ni:

“Mời Pháp hữu dùng trà”

Ngài nói xong có hai vị Kim đồng ngọc nữ hiện ra trên tay cầm khay trà với nhiều chun, họ lẳng lặng rót đầy chun mời Địa Tạng Bồ Tát, Bàn ni và mười vị Thập Điện Đế quân.

Bàn ni đưa chun trà lên miệng; Ôi! mùi thơm của trà ngọt ngào như Hoa Bát Mạn Thù Sa làm tinh thần khinh an, sảng khoái. Vị của trà ngọt như cam lộ làm cho cơ thể an vui bổ khỏe.

Bấy giờ, Ngài Địa Tạng đưa mắt nhìn Bàn ni mà hỏi rằng:

“Pháp hữu biết bảo tòa Một và Hai dành cho ai không?”

Bàn ni đáp:

“Bạch Đại Sĩ! Bàn ni không biết”

Ngài Địa Tạng cười nói rằng: